

Sygn. akt V U 466/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Ewa Nowakowska

Protokolant Alina Kędzia

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2013 r. w Kaliszu

odwołania G. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 15 marca 2013 r. Nr (...)

w sprawie G. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o przeliczenie podstawy wymiaru świadczenia

1. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 15 marca 2013 r. znak (...)w ten sposób, że ustala, iż G. C.ma prawo do przeliczenia emerytury z uwzględnieniem, że podstawa wymiaru składek wynosiła w okresie :

od 11 lipca 1969 r. – 7.948zł

od 1 stycznia 1970 r. do 23 kwietnia 1970 r. - 5.273zł

od 1 maja 1972 r. – 11.200zł

za rok 1973 – 20.673zł

za rok 1974 – 22.800zł

od 1 stycznia 1975r do 19 maja 1975 r. – 8.803zł

2. oddala odwołanie w pozostałym zakresie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15.03. 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w O. odmówił G. C.przeliczenia emerytury, gdyż ma ustaloną podstawę wymiaru świadczenia z 20 najkorzystniejszych lat przy przyjęciu zarobków minimalnych z okres, za jaki nie przedłożył dowodów co zarobków rzeczywistych.

Odwołanie od tej decyzji wniósł do Sądu G. C. domagając się przeliczenia postawy wymiaru emerytury w oparciu o przedłożone angaże z dwóch zakładów pracy co do okresów od 11.07.1969 r. do 13.10.1973 r. i od 16.10.1973 r. do 19.05.1975 r. Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił co następuje:

Wysokość emerytury G. C. (urodzonego w dniu (...)) , przyznanej mu decyzją z dnia 14.11.2012 r., obliczona była od podstawy wymiaru składek z 20 najkorzystniejszych lat, ze wskaźnikiem podstawy wymiaru 81,68%. Wobec braku właściwych dowodów co do wysokości pobieranego wynagrodzenia przyjęto wynagrodzenie minimalne za część lat, co dotyczyło głównie początkowych lat jego aktywności zawodowej. Decyzją z dnia 7.12.2012 r., po uwzględnieniu nowych dowodów, ZUS przeliczył emeryturę ze wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru składek w wysokości 88,54%. W dniu 28.02.2013 r. G. C. wystąpił z wnioskiem o przeliczenie podstawy wymiaru emerytury dołączając jednak jedynie (dowód: kserokopie legitymacji ubezpieczeniowej i angaży z (...) Przedsiębiorstwa (...) ze stawkami godzinowymi od 11 lipca 1969 r. - 7,00 zł i od 1 maja 1973 r. - 9,50zł. oraz z (...) Przedsiębiorstwa (...) ze stawką godzinowa 9,50 zł.). Co do czasu pracy Sąd ustalił, w zakładach tym pracowano w systemie trzyzmianowym, po 8 godzin dziennie od poniedziałku do piątku i 6 godzin w soboty (dowód: zeznania odwołującego się nagranie z rozprawy od 4 do 16 minuty).

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art.111 ust.1 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. Nr 162 poz.1118) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art.15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub emerytalno-rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego m.in. z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego. W zakresie ustalania podstawy wymiaru składek w okresie od 01.01.1971 r. do 31.12.1976 r. obowiązywały: uchwała nr 103 Rady Ministrów z 25.05.1971 r. w sprawie składników funduszu płac i pozostałych wynagrodzeń z tytułu pracy w jednostkach gospodarki uspołecznionej (MP nr 31 poz. 196), rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z 19.08.1968 r. w sprawie obliczania podstawy wymiaru emerytury lub renty, zasiłków z ubezpieczenia społecznego na wypadek choroby i macierzyństwa oraz składek na ubezpieczenie społeczne w uspołecznionych zakładach pracy (Dz. U. nr 35 poz.246).

Podstawowym środkiem dowodowym na okoliczność wysokości dochodów stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne jest zaświadczenie zakładu pracy wydane na odpowiednim druku, a dopiero w braku możliwości uzyskania takowego dopuszczalne jest posługiwanie się innymi dokumentami, jak wpisy w legitymacji ubezpieczeniowej, angaże, karty wypłat itp. dokumentacja płacowa. Uwzględnieniu mogą podlegać przy tym tylko takie składniki, co do których istnieje pewność w jakich kwotach były wypłacane.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie wobec braku zaświadczenia zakładu pracy możliwe jest ustalenie wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składek według stawek godzinowych z w/w angaży płacowych przy założeniu kodeksowego, 200 godzinowego czasu pracy. Jak wynika z symulacyjnego wyliczenia ZUS, przy przyjęciu stawek godzinowych, o jakich było wyżej mowa, wynagrodzenie wynosiło odpowiednio:

za rok 1969 (licząc od 11 lipca) – kwotę 7 948zł,

za rok 1970 (licząc do 23 kwietnia tj. do czasu powołania do wojska) – kwotę 5 273zł,

za rok 1972 (od czasu powrotu z wojska) – kwotę 11 200zł,

za rok 1973 – kwotę 20 673zł,

za rok 1974 – kwotę 22 800zł,

za rok 1975 (licząc do 19 maja tj. do końca zatrudnienia w (...)) – kwotę 8803zł.

Przyjęcie powyższych kwot wynagrodzenia wg dołączonych obecnie angaży płacowych wraz z pozostałymi liczonymi dotąd zarobkami minimalnymi za okres nieudokumentowany lub wg Rp-7 co do roku 1975, spowoduje, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wybrany z 20 najkorzystniejszych lat (a są to lata: 1969-1970, 1972-1981, 1987-1991 i 1995) wzrośnie do 92,04%. Wynagrodzenie odwołującego się brane pod uwagę przy wyborze najkorzystniejszych 20 lat powinno zatem być uwzględnione w kwotach podanych w wyliczeniu symulacyjnym.

Prawo odwołującego się do przeliczenia emerytury w powyższy sposób należy uwzględnić od uprawomocnienia się wyroku, gdyż dopiero postępowanie dowodowe przeprowadzone przez sądem pozwoliło na uwzględnienie zarobków w w/w kwotach.

Zaskarżona decyzja podlegała więc zmianie i zgodnie z art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzeczono jak w wyroku.

Ponieważ brak jest możliwości uwzględnienia zarobków za nadgodziny, z braku wiedzy o ich ilości w poszczególnych miesiącach, jak i kwoty z legitymacji ubezpieczeniowej wskazującej łącznie zarobki rok 1972 i 1973, bez możliwości przypisania konkretnej kwoty do konkretnego roku, odwołanie w tym zakresie jako bezzasadne podlegało oddaleniu i zgodnie z art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzeczono jak w pkt. 2 wyroku.